Going to work on Chol HaMo'ed

Q I am a social worker in a (Jewish) old-age home. I have a certain number of vacation days during the year, and I prefer to take them in the summer. May I work on *Chol HaMo'ed* in order to leave my vacation privileges for a different time?

1. שולחן ערוך אורח חיים סי' תקלג סע' א

מותר לטחון קמח לצורך המועד, אפילו כיון מלאכתו במועד, ולקוץ עצים מהמחובר ולהטיל שכר, בין של תמרים בין של שעורים, לצורך המועד; ושלא לצורך המועד, אסור...

שולחן ערוך אורח חיים סי' תקמד סע' א

צרכי רבים מותר לעשותה בחול המועד, כגון לתקן הדרכים ולהסיר מהם המכשולות; ולציין הקברות כדי שיזהרו מהם הכהנים; ולתקן המקואות. הגה: ודוקא צרכי רבים כאלו, שהם צריכים לגוף האדם, אבל שאר צרכי רבים כגון בנין בי"ה (ב"י בשם תשובת הרשב"א), אסור לעשות במועד; והוא הדין דלשאר צרכי מצוה אסור לעשות מלאכת אומן במועד (ריב"ש סימן רכ"ו).

2. שולחן ערוך אורח חיים סי' תקמב סע' א

אפילו מלאכות המותרות אינם מותרות לעשותן אלא לעצמו או לאחרים בחנם; אבל בשכר, אסור. ומיהו אם אינו נותן לו שכר קצוב, אלא שאוכל עמו בשכרו, מותר. הגה: ודבר האבד מותר לעשות אפילו בשכר קצוב (כל בו).

3. שמירת שבת כהלכתה פרק סח סע' ו

דוק ותשכח כי ההבדלים שבין עשיית מלאכה ליחיד או לרבים הם אלה:

א. צורכי רבים למועד - מותר לעשותם אפילו מעשה אומן, בתנאי שיש בהם משום צורך הגוף.

צורכי יחיד למועד - אסור לעשותם מעשה אומן, אפילו יש בהם משום צורך הגוף.

ב. צורכי רבים למועד - מותר לעשותם אפילו אם כוונו מלאכתם למועד.

צורכי יחיד למועד - אסור לעשותם אם כוונו מלאכתם למועד, אפילו מעשה הדיוט (וראה לעיל פרק סו סעיף ט, שלצורך אוכל נפש גם של היחיד מותר לכוון לעשות במועד, אפילו לכתחילה).

ג. צורכי רבים שלא למועד - מותר לעשותם מעשה הדיוט או מעשה אומן בשינוי.

צורכי יחיד שלא למועד - אסור לעשותם בכלל.

ד. צורכי רבים - מותר לקבל שכר עליהם.

צורכי יחיד - אסור לקבל שכר עליהם ... אלא אם כן הוא פועל שאין לו מה לאכול.

4. שו"ת נודע ביהודה, מהדורה תנינא - או"ח סימן קד

... בדיני חוה"מ בדין פועל. ידע כי אין לפקפק על דברי המג"א, שאינו מותר רק לפועל שאין לו מה לאכול, ודברי השיורי כנה"ג ... בשם ריא"ז, דלצורך המועד מותר אפילו יש לו מה יאכל, שם קאי על מלאכה שהיא מצד עצמה מותרת במועד, אלא שהיא מותרת רק לבעליי אבל לפועל אינו מותר לעשותה לאחרים רק בחנם אבל לא בשכר, כמבואר בסימן תקמ"ב, ועל זה קאי ההיתר של ריא"ז דשם בסימן תקמ"ב קאי על מלאכה שאינה לצורך המועד אלא שהיא מותרת מצד שהוא דבר שאינו מלאכה ממש אינו מותר לאחרים לעשותה כי אם בחנם, אבל אם הוא לצורך המועד והמלאכה מותרת מצד שהוא לצורך המועד רשאי גם לאחרים לעשותה אפילו בשכר, אפילו יש לו מה יאכל, אבל מלאכה שמצד עצמה אסורה לעשותה אפילו לעצמו לצורך המועד איך יהיי מותר לפועל לעשותה אם לא פועל עני שאין לו מה יאכל.

5. ראי"ש, מועד קטן פרק ב סימן ט

רב חמא שרא לאבונגרי דבי ריש גלותא למיעבד להו עבידתא בחולא דמועדא, אמר כיון דשרושי הוא דקמשתרשי לא מחזי כשכירות (גמרא, דף יב עמוד א). פירוש: סעודתם הן נוטלין ולא דבר אחר, על כרחך האי שמשין מלאכה המותרת במועד היו עושין, כגון תיקון הספסלים ואיצטבאות, ואפילו הכי דוקא שרשויי אבל בשכר אסור, שמע מינה דאסור בשכר אפילו מלאכה המותרת במועד, דקבלת שכר דמועד כעובדא דחול דמיא ...